

કુર્અને - કરીમ

આકાશી ગ્રંથો ના કમમાં ઉત્ખેભિત હકીકતોને સામે રાખો, તો એ વાત સૂર્યના પ્રકાશની જેમ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે ધરતી પર આકાશી વહી (પ્રકાશના) જો પોતાના મૂળ અને વાસ્તવિક સ્વરૂપમાં કોઈ મોજૂદ છે, તો તે માત્ર કુર્અની છે. હવે જો કોઈ વ્યક્તિ માર્ગદર્શનનો અભિલાષી છે તો તેણે અનિવાર્યપણે કુર્અન તરફ રજૂ થવું પડશે. જો કોઈ દિવ્ય માર્ગદર્શનના પ્રકાશમાં જીવન વીતાવવા ઈચ્છે છે અને એ જીણવા માગે છે કે તેના રબ (પ્રભુ-પાલનહાર)ની મરજ શું છે, તેણે તેને કઈ વસ્તુઓનો આદેશ આપ્યો છે અને કઈ વસ્તુઓથી રોક્યો છે, તો તેના માટે એક માત્ર ખોત કુર્અની છે. જો માનવતા ઈચ્છે છે કે સમાજમાં ન્યાય અને સમાનતા સ્થાપિત થાય, સત્યનું શાસન હોય, વ્યક્તિનો વિકાસ અને સમાજની વ્યવસ્થા સર્વ્યાધીના આધારો પર ચાલે અને માનવ-જાત આ સંસાર-જગતમાં શાંતિ અને સલામતીની સાથે રહે અને આ જીવન પછી આભિરત (પરલોક)માં પણ સફળતા અને સમૃદ્ધિ તેનું ભાગ્ય બને, તો તેનું અનિવાર્ય અને પ્રમાણભૂત માધ્યમ માત્ર કુર્અને-કરીમ છે. આ ગ્રંથને અલ્લાહ તૂંકાલાએ અવતરિત કરતી વખતે એલાન કર્યું :

﴿قَدْ جَاءَكُم مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ ﴾^{૧૫} يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ، سُبْلَ الْسَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلْمَتِ إِلَى الْنُّورِ بِإِذْنِهِ، وَيَهْدِي هُمْ إِلَى صَرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴾^{૧૬} المાઠે: ૧૫ - ૧૬﴾

અનુવાદ : “તમારા પાસે અલ્લાહ તાદ્વાલા તરફથી નૂર (પ્રકાશ) અને સ્પષ્ટ ગ્રંથ આવી ચૂક્યો છે, જેના દ્વારા અલ્લાહ તૂંકાલા તેમને, જેઓ રબની પ્રસમતાના અભિલાષી હોય, સલામતીના માર્ગો બતાવે છે અને પોતાની સફ્રેરણાથી અંધકારોમાંથી કાઢીને નૂર (પ્રકાશ) તરફ લાવે છે અને સીધા માર્ગ તરફ તેમનું નિર્દેશન કરે છે.”

(સૂર: માઈદા, આ. ૧૫-૧૬)

કુર્અને-કરીમ સિવાય અન્ય આકાશી ગ્રંથોના સંદર્ભમાં પણ એક હકીકત છે કે તે બધા જ એક વિશિષ્ટ કોમ અને એક વિશિષ્ટ યુગ માટે અવતરિત કરવામાં આવ્યા હતા. તેથી તેમના સંબોધકો કેટલાક વિશેષ લોકો હતા. એ રીતે આપણે કહી શકીએ છીએ કે તે પ્રાદેશિક ગ્રંથો હતા. પરંતુ જ્યારે આપણે કુર્અન વિશે તથ્યો અને હકીકતો એકત્ર કરીએ છીએ, તો જીણવા મળે છે કે આ ગ્રંથ સાર્વભૌમિક વિશેષતા ધરાવે છે. તેના સંબોધકો સમગ્ર માનવ-જાતનો લોકો છે. પ્રત્યેક કોમ અને દરેક પ્રદેશ માટે આને અવતરિત કરવામાં આવ્યો છે. વધુમાં, આ કોઈ ખાસ યુગ માટે નહીં, બલ્કે આ અંતિમ દિવ્ય ગ્રંથ છે, અર્થાત્ કયામત (મહાપ્રલય) સુધી હવે કોઈ અન્ય દિવ્ય ગ્રંથ આવશે નહીં. કુર્અનમાં અલ્લાહનો ઈરશાદ છે :

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَكَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾^{૨૮} سિયા:

અનુવાદ : “અમે તમને તમામ મનુષ્યો માટે બશીર (ખુશભબર આપનાર) અને નજીર (ખરાબ પરિણામથી ડરાવનાર) બનાવીને મોકલ્યા છે, પરંતુ મોટાભાગના લોકો જ્ઞાતા નથી.” (સૂર: સભા, આ.૨૮)

કુર્અર્�ન ની આ જ હેસિયતના કારણે તેમાં એ તમામ મૂળભૂત શિક્ષાઓને સુરક્ષિત કરી દેવામાં આવી છે, જે અગાઉના આકાશી ગ્રંથોમાં પણ મોજૂદ હતી, પરંતુ લોકોએ અગાઉના આ ગ્રંથોમાં ફેરફાર કરી નાખ્યો. મૂળભૂત શિક્ષાઓ ઉપરાંત કેટલાક આદેશો પણ યથાવત રાખવામાં આવ્યા; જેમ કે કુર્અર્નિમાં છે :

﴿وَكَيْبَنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ يُاَنْتَسِ وَالْعَيْنَ يُاَنْتَسِ وَالْأَنْفَ يُاَنْتَسِ وَالْأَذْنُ يُاَنْتَسِ
وَالسِّنَ يُاَنْتَسِ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾ المائدة: ٤٥

અનુવાદ : “અને અમે યહુદીઓના શિરે તૌરાતમાં એક વાત નિશ્ચિત કરી દીધી હતી કે પ્રાણના બદલે પ્રાણ અને આંખના બદલે આંખ અને નાકના બદલે નાક અને કાનના બદલે કાન અને દાંતના બદલે દાંત અને ખાસ હજાઓનો પણ બદલો છે.” (સૂર: માઈદા, આ.૪૫)

કુર્અર્ન ના અંતિમ માર્ગદર્શન હોવાનો અનિવાર્ય તકાદો છે કે અગાઉની તમામ શરીઅતો (કાનૂનો, આચાર-સંહિતાઓ) નિરસ્ત ઠેરવી દેવામાં આવે અને સમગ્ર માનવતા માટે માત્ર આ જ શરીઅત અમલ-યોગ્ય છે એવું સ્વીકારી લેવામાં આવે, કેમ કે આ બધા માટે સર્વગ્રાહી છે. તેથી અલ્લાહનો ઈરશાદ છે :

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَبَيَّعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعْلٍنَا مِنْكُمْ شُرُعَةٌ وَمِنْهَا جَاجًا﴾ المائدة: ٤٨

અનુવાદ : “અને અમે તમારા તરફ સત્યની સાથે આ ગ્રંથ અવતરિત કર્યો છે, જે પોતાનાથી અગાઉના ગ્રંથોની પુષ્ટિ કરવાવાળો છે અને તેનો સંરક્ષક છે, તેથી તેમના પરસ્પરના મામલાઓમાં અલ્લાહે અવતરિત કરેલ આ જ ગ્રંથની સાથે આદેશ આપો, આ સત્યથી હટીને તેમની ઈચ્છાઓની પાછળ ન ચાલો. તમારામાંથી દરેક માટે અમે એક બંધારણ અને માર્ગ નિર્ધારિત કરી દીધો છે.” (સૂર: માઈદા, આ.૪૮)

કુર્અર્ન ના અંતિમ માર્ગદર્શન હોવાનો એક અનિવાર્ય તકાદો એ પણ છે કે આ ગ્રંથને હુમેશ માટે સુરક્ષિત કરી લેવામાં આવે અને તેની બાંહેધરી લેવામાં આવે કે આમાં કોઈ ફેરફાર કરી શકતો નથી. તેથી અલ્લાહ તૃઆલાએ ફરમાવ્યું :

﴿وَإِنَّهُ لَكِتَبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْنِيهُ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ، تَزَرِّيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ فصل: ٤٢ - ٤١

અનુવાદ : “આ ખૂબ પ્રતિષ્ઠિત ગ્રંથ છે, જેના પાસે અસત્ય ફરકી પણ શકતું નથી, ન તેના આગામથી, ન

તેના પાછળથી. આ છે અવતરિત કરવાવાળા, તત્ત્વદર્શી, ખૂબીઓવાળા (અલ્લાહ) તરફથી.”

(સૂર: ફુસ્સિલત, આ.૪૧-૪૨)

બીજુ જગ્યાએ ફરમાવ્યું :

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الْكِتَابَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفَظُونَ ﴾ الحجر: ٩

અનુવાદ : “‘અમે જ આ કુર્અનને અવતરિત કર્યો છે અને અમે જ તેના સંરક્ષક છીએ.’”

(સૂર: હિજ, આ.૮)

આમ, આ એક ઐતિહાસિક હકીકત છે કે કુર્અન આજે પણ તદ્દન એવો જ છે, જેવો તે હુઝૂર અકરમ ﷺ પર અવતરિત થયો હતો; ન તો એક અક્ષરનો તેમાં વધારો છે અને ન ઘટાડો, અને કયામત સુધી તે એવો જ રહેશે. આ જ અલ્લાહનો દાવો છે, અલ્લાહના દાવાથી વધારે સાચો દાવો કોનો હોઈ શકે છે ?

